

بیماران در معرض خطر سقوط از تخت

- فقدان هوشیاری
- نداشتن همراه
- دلیریوم
- کهولت سن
- کاهش ناگهانی فشار خون و یا قند خون
- ضعف عضلانی
- ضعف بینایی
- نابینایی
- معلولیت
- درد غیرقابل تحمل
- مصرف دارویی که باعث گیجی می‌شود
- سابقه سقوط از تخت
- تکرر ادرار
- بی‌قراری

آسیب‌های حاصل از سقوط بیمار

- ترس از سقوط مجدد
- اضطراب و افسردگی

- بستری به علت ترومای ناشی از آن
- آسیب‌های غیر کشنده (مثل شکستگی)
- جراحات بافت نرم یا ضربه مغزی
- معلولیت
- مرگ
- خسارات مالی

دلایل سقوط بیماران از تخت

- عامل داخلی با منشا فیزیولوژیک
- عوامل قابل پیش‌بینی نظیر گیجی که احتمال سقوط در آن‌ها بابر ۷۸ درصد است.
- عوامل غیرقابل پیش‌بینی نظیر سکتة یا سنگ‌کوب که احتمال سقوط بیمار در آن ۸ درصد می‌باشد.
- عوامل خارجی که منشاء آن‌ها عوامل محیطی بوده و احتمال وقوع آن ۱۴ درصد می‌باشد.

اقدامات جلوگیری از افتادن بیمار از تخت

- نظارت بر بالا نگهداشتن حفاظ تخت بیمار
- وجود صندلی راحتی در کنار تخت بیمار
- قرار دادن ارتفاع تخت بیمار در پایین‌ترین سطح از زمین
- عدم تنها رها کردن بیمار در معرض خطر را در اتاق درمان یا سایر واحدها
- اطمینان از بالا بودن حفاظ برانکارد، در هنگام انتقال بیماران

- کنترل هر یکساعت یکبار بیمار، بین ساعت ۶ صبح تا ۱۰ شب
- اطمینان از قفل بودن تخت بیمار

- در دسترس قرار دادن سطل آشغال، میز کنار تخت و دستمال کاغذی برای بیماران
- بررسی دوره‌ای بدسایدها توسط تجهیزات پزشکی و نظارت سرپرستار و اعلام خرابی به واحد تجهیزات پزشکی

- تهیه و تامین واکر به تعداد کافی جهت استفاده در بیماران با عدم تعادل
- نظارت بر خشک بودن سطوح و کف به خصوص سرویس بهداشتی

دانشگاه علوم پزشکی پزشکی البرز

پیشگیری از سقوط بیمار

تهیه و تنظیم: کارگروه ایمنی بیمار معاونت درمان

شهریور ۱۴۰۱

- بررسی علل بی‌قراری و توهّمات بیمار توسط پرستار
- مسئول بیمار و اطلاع رسانی به پزشک معالج
- اخذ دستور مهار فیزیکی یا شیمیایی بر حسب نیاز بیمار از پزشک معالج
- بستری نمودن بیماران با ریسک سقوط بالا، در اتاق‌های نزدیک ایستگاه پرستاری
- آموزش و تاکید به بیماران در مورد نحوه فعالیت و خروج از تخت و در صورت نیاز کمک خواستن از پرسنل

- تاکید بر حضور همراه جهت بیماران با ریسک بالای سقوط و آموزش به همراه بیمار در مورد احتمال سقوط
- ثبت عدد مورس در کاردکس و توجه پرسنل به بیماران با احتمال سقوط بالا
- اطمینان از روشنایی مناسب اتاق‌های در طول شب

- نصب تابلوی هشدار سقوط حاوی اطلاعات مورد نیاز بر بالای تخت بیمار
- وجود چهارپایه در کنار تخت‌ها و آموزش استفاده صحیح از آن به بیمار و همراه
- کنترل فعال بودن زنگ احضار پرستار
- بررسی وجود روشنایی کافی در اتاق بیماران بخصوص در شیفت شب توسط مسئول بخش و مسئول شیفت مانیتورینگ و نظارت دقیق بیماران
- مشخص نمودن بیماران با ریسک سقوط در کاردکس و برگه تحویل و تحول
- سرکشی مکرر از بیماران خصوصا بیماران بد حال در طی شیفت
- آموزش نحوه استفاده از زنگ احضار پرستار به بیمار

- توجه به مشکلات و شکایات اولیه بیمار و اطلاع رسانی به پزشک معالج
- نظارت بر عملکرد پرسنل بخش مبنی بر سرکشی مکرر به بیماران با ریسک سقوط بالا توسط سرپرستار و مسئول شیفت